

nebrojeno puta puštana preko telekrana. Imala je divljačan, lajav ritam koji se ne bi mogao sasvim nazvati muzikom; više je podsećao na lupu doboša. Kad su je urlali stoglasni horovi uz pratnju koraka u maršu, pesma je uterivala strah u kosti. Beše se dopala prolina, i u ponoćnim ulicama se takmičila sa još uvek popularnom Beše to kratka ljubav bez nade. Parsonsova deca su je svirala i danju i noću, nepodnošljivo, na češlju i komadu toalet papira. Winston je uveče imao više posla nego ikad. Odredi dobrovoljaca koje je organizovao Parsons pripremali su ulice za Nedelju mržnje, šili zastave, crtali plakate, podizali koplja za zastave po krovovima i, reskirajući da slome vrat, rastezali žice s krova na krov da o njih okače zastavice. Parsons se hvalio da će sama zgrada Pobjeda izvesti četiri stotine metara zastave. Nalazio se u svom elementu i bio je srećan kao malo dete. Vrućina i fizički rad još su mu davali izgovor da uveče oblači kratke pantalone i košulju s otvorenim okovratnikom. Bio je svuda u isto vreme, vukao, gurao, testerisao, zakucavao, improvizovao, podsticao i bodrio sve i svakog, i iz svakog pregiba na telu lučio kiselkasti znoj koji kao da je dolazio iz nepresušnog izvora. Odjednom se u celom Londonu pojavio nov plakat. Nije imao tekst; predstavljao je samo čudovišno veliku figuru evroazijskog vojnika, tri ili četiri metra visokog, s bezizraznim mongolskim licem i ogromnim čizmama, kako korača držeći u visini kuka automat na gotovs. Gledan bilo kog ugla, grlić cevi, uveličan skraćenom perspektivom, činilo se uperen u posmatrača. Taj plakat je bio zalepljen na svaki zid gde je bilo slobodnog mesta, i po broju čak prevazilazio i portrete Velikog Brata. Kod prola, koji su prema ratu obično bili ravnodušni, javljala se, pod razdražujućim dejstvom propagande, jedna od njihovih povremenih groznica rodoljublja. Kao da su se želeli uklopiti u opšte raspoloženje, raketne bombe su ubijale više ljudi nego obično. Jedna je pala na prepun bioskop u Stepnju i zatrpala u ruševinama nekoliko stotina žrtava. Sutradan je sve stanovništvo te četvrti izišlo, u dugoj, otegnutoj koloni, na sprovod koji je potrajao satima i u stvari bio protestni miting. Druga je pala na zapušten komad zemljišta koji je služio kao dečje igralište, i raznela u komade nekoliko stotina dece. Na to je došlo do novih gnevni demonstracija, pri čemu je bila napravljena i spaljena Goldštajnova figura od voska, stotine plakata s evroazijskim vojnikom zderano sa zidova i bačeno na lomaču, a nekoliko radnji opljačkano u gužvi; onda se proneo glas da špijuni upravljaju bombama pomoću radio-talasa, i svetina potpali kuću u kojoj je živio neki stari bračni par za koji se sumnjalo da je stranog porekla te se oboje ugušiše.

U sobici nad Čeringtonovom radnjom, kad god su imali vremena da tamo odu, Džulija i Winston su ležali jedno uz drugo na krevetu bez čaršava, goli zbog vrućine. Onaj pacov se više nije pojavljivao, ali stenice i buve su se strahovito namnožile po toplom vremenu. To nije smetalo. Prljava ili čista, soba je bila raj. Čim bi stigli, posuli bi celu sobu biberom kupljenim na crnoj berzi, zbacili odeću sa sebe, voleli se oznojenim telima, zatim zaspali i probudili se da vide kako su stenice zbile redove i spremaju protivnapad.

Četiri, pet, šest - sedam puta su se sastali u junu. Vinstona beše prošla navika da pije džin u svako doba. Više nije osećao potrebu. Dobio je u težini, otečena vena mu se smirila i ostavila za sobom samo mrku mrlju iznad gležnja, jutarnji napadi kašlja su mu prestali. Više nije bilo nesnosno živeti, više ga nije progonio impuls da pravi grimase u telekran i da psuje iz sveg glasa. Sad kad su imali bezbedno skrovište, nije mu čak bilo teško ni to što se može sastajati s Džulijom jedino na dva-tri sata, pa i to retko. Važno je bilo to što soba nad starinarnicom može postojati. Znati da ona postoji, neoskrvnjiva, bilo je gotovo isto kao i biti u njoj. Soba je bila svet za sebe, deo prostora koji je pripadao prošlosti, po kome su se mogle kretati izumrle životinje. Čerington je, mislio je Winston, takođe jedna izumrla životinja. On se obično zaustavljao da porazgovara nekoliko minuta s Čeringtonom pre no što bi se popeo u